కథ

కొంతకాలంగా రాజేష్ తనను పట్టించుకోవడమే మానేశాడు' అనుకుంది లలిత బాధగా. నిశ్శబ్దంగా ఉన్న ఆ విశాలమైన ఇంట్లో, హాల్లో సోఫాలో ఒంటరిగా కూర్చుని ఉందామె. గతం గుర్తుకువస్తూ ఆమె మనస్సును బరువెక్కిస్తోంది.

తియ్యని నిజం

పెళ్లయిన కొత్తలో తన ఆఫీసుకు వెళ్ళే రాజేష్, ... సాయం తనను సినిమాకో, ... తీసే రాజేష్, ఇప్పుడు వీలై ... సుందే గడుపుతున్నాడు. వెళ్లినవాడు రాత్రి డిన్నరుక లేనివాడు లేడు. మీటింగు ... లూర్లు అతని లోకమైపో ... స్థితికి ఎదిగినందుకు భా ... తుందో, ఆనందపడుతుం ... షేలు కూడా తనతో గడ ... బాధపడుతోంది. కానీ ఉన్నట్టు లేదు. ఇంట్లో ... పనులు చేసుకుంటూ ఎ ... దాహా అని తొందరప ... ఉద్యోగాలు చేసే ... సంసారమే సర్వస్వమనుక ... లేకుండా బ్రతుకుతూంద ... కున్నాడేమో! దానికితోడు ... సాకమని పిల్చుకొనే తన బ ... పేరుకు తగినట్టుగా నాజ ... లాగా తయారైంది. నడివ ... డీగా అందంగా, హుం ... రాన్ని చూస్తూ ఎక్కువసే ... బయటికి వెళ్లిపోతున్నాడే ...

రవి, రమణ పుట్టేక కుటుంబం పెక్కు చెదరలే ... ఆడపిల్ల కోసం ఆశప ... ప్రేమగా చూసుకొనే ... కోసం మూడోసారి ఛాన ... తన మరదళ్లెంకొద్దీ క ... టంతో చాలాకాలం తే ... యింది. ఎన్నోరకాల మ ... అప్పటినించే జుట్టు పల ... మొదలైంది. సువర్ణకు ఉండగా అత్తగారు కాల ... తోను, పిల్లల చదువుల ... ఆవిడ పోయిన బాధను ... గేరు. తనకుమాత్రం ఏ ...

... విడిచి వెళ్లలేక వెళ్లలేక ... సవగానే ఇంట్లో వాలి ... షాపింగుకో బయలుదేర ... త ఎక్కువ టైము ఆఫీ ... దయం బ్రేక్‌ఫాస్టు చేసి వచ్చిన్నాడు వస్తున్నాడు, ..., కాన్ఫరెన్సులు, ఫారిన్ ... ాయి. అతనంత ఉన్నత ... గా తనెంత గర్వపడు ... ో, పట్టుమని పదినిము ... లేకపోతున్నందుకు అంత రాజేష్‌కలాంటి బాధేం ... ప్పుడు కూడా ఆఫీసు ... వేగంగా ఆఫీసుకు వెళ ... తున్నట్లు కనిపిస్తాడు. ... డవాళ్లతో తనను పోల్చి, ... తనకంటూ ఒక ఇమేజి చులకనభావం ఏర్పరచు అతనెంతో ఇష్టంగా ప్రేమ ... డుజడ బెత్తెడైపోయింది. ... గా ఉండే తను ప్రమాను ... స్సుదాటినా నవయువకు ... గా ఉండే రాజేష్ తన ఆకా ... గడపలేక ఆఫీసు వంకతో ...? ఇదంతా తన ఖర్మ.

... డ తన ఆరోగ్యం, నాజూ ... తన అత్తగారు, రాజేష ... తూ ఉంటే తనెంతో ... ద్దరి కోరికను తీర్చడం తీసుకొని సువర్ణని కన్నది. ... ప్ప కష్టమై సుస్తీ పడిపోవ ... రాత కానీ లేచి తిరగలేకపో ... ములు వాడవలసి వచ్చింది. ... డి నెరవడం, ఒళ్లు రావడం ... యిదో ఏడు నడుస్తూ చేసింది. రాజేష్ ఉద్యోగం ను, బిజీగా ఉండటం వల్ల ... డి తొందరగానే తేరుకోగలి ... ా వ్యాపకం కల్పించుకుంటే తప్ప మనస్సు కుదుట పడదనిపించింది. అప్పటి నుంచీ తీరిక సమయాల్లో గౌన్లు, చొక్కాలు, పాతబట్టలతో బొంతలు కుట్టడం, స్వెట్టర్లు అల్లడం మొదలుపెట్టింది. వాటిని చుట్టుప్రక్కల ఉండే పేద పిల్లలకు ఇచ్చి తృప్తిపడేది. ఆ పనిలో పడిన తరువాత దిగులు తీరింది.

పిల్లలు పెద్దవాళ్లయారు. రవి ఇంజనీరింగు పూర్తి చేసి పై చదువులకు అమెరికా వెళ్లాడు. రమణ అహమ్మదాబాదులో ఎం.బి.ఏ చేస్తున్నాడు. సువర్ణ ఇంజనీరింగు రెండో సంవత్సరంలోకి వచ్చింది. రాజేష్ ఉద్యోగంలో అంచెలంచెలుగా ఎదిగి కంపెనీకి సి.ఇ.ఓ అయ్యాడు. కుటుంబం వృద్ధిలోకి వచ్చినందుకు తన కెంతో తృప్తిగా, సంతోషంగా ఉండేది. కానీ, హోదా పెరగడం వలన రాజేష్‌కు పరిచయాలు, స్నేహాలు ఎక్కువ కావడంతో తామిద్దరూ కలిసి గడిపే సమయం తగ్గిపోయింది. ఉద్యోగంలో బాధ్యత పెరిగింది కనుక బిజీగా ఉంటున్నాడని సరిపెట్టుకోబో

జి. సరస్వతి

యింది. కానీ మనస్సు సమ ధానపడలేదు. అతని ప్రవర్తన మీద అనుమానం మొ లై మనశ్శాంతి కరువై పోయింది. ఒకసారి సువర్ణతో మాట్లాడుతూ తన ఆఫీసులో పనిచేసే ఆడవాళ్లను మెచ్చుకోవటం విన్న తరువాత రాజేష్‌లో నిజంగానే మార్పు వచ్చిందనిపించింది. ఎవరో అందాలబొమ్మ లాంటి ఆధునిక యువతి అతని మనసును దో కొని, తన చున్నీతో అతన్ని కట్టేసుకొని ఉంటుంది అందుకే తన పాతకాలపు చీరకొంగు వదిలేసి ఉం టాడు! అనుమానం తనను పట్టిపీడిస్తూ సుఖ శాంతులు లేకుండా చేస్తోంది. సమయం చూసి రాజేష్‌తో మనస్సు విప్పి మాట్లాడాలి. తన బాధని చెప్పుకోవాలి. ఆ అవకాశం ఎప్పుడొస్తుందో! అప్పుడు కూ రాజేష్ తను జీర్ణించుకోలేని నిజాలు చెప్పి తన మ స్సును ఇంకా బరువెక్కిస్తాడో, అపోహలని తేల్చి తేట పరుస్తాడో!

కుమిలిపోతూ కూర్చున్న త ఫోను రింగవగానే ఉలిక్కిపడింది. రిసీవరు అంద కొని, ''హలో, లతా హియర్'' అంది.

''నేనే లతా, లంచ్‌కి వస్తా '' అంటూ ఫోను పెట్టేశాడు. 'దేవుడు తన మొరా కించినట్లుగా ఉంది. అందుకే రాజేష్ చాలారోజుల త రువాత లంచ్‌కి వస్తున్నాడు' అనుకుంటూ హడా గా కిచెన్‌లోకి నడిచింది లత. ఆమె వంట ముగి తయారయేసరికి కాంపౌండులో రాజేష్ కారు గిన శబ్దం వినిపించింది.

★ ★ ★

''లతా! ఏమిటీ వేషం?'' ఇంట్లోకి వస్తూనే లతను చూసి భరించలేకపో న్నట్లు అరిచాడు రాజేష్.

సవరం పెట్టి అల్లుకున్న జడ పొడవుగా అమర్చుకున్న పూలమాల, దోసగింజం బొట్టు, నైలెక్సు చీరలో ముస్తాబైన లతను గాడలేకపోయాడు రాజేష్. ''ఇలాగ ముస్తాబైతే నీకి తో ఇష్టమని అనేవాడివి కదా రాజేష్'' అంది లత చి బుచ్చుకొని.

''నిజమే. కానీ ఇప్పుడు నీక బొత్తిగా నప్పలేదు. అందుకే నాకు నచ్చలేదు'' అన్నా .

''అవునులే! నీకు ఇష్టమైనవా ఎలా ముస్తాబైనా మెచ్చుకుంటావు కా నన్నెందుకు మెచ్చుకుంటావు?'' అం ఉక్రోషంతో.

''నాకిష్టమైనవాళ్లా? వాళ్లె రు?'' అని అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

''ఇంకెవరు? మీ ఆఫీసులో నిచేసే ఆడపిల్లలు'' అంది.

''వాళ్లంతా మన సువర్ణ లాం ఆడపిల్లలు లతా! నేను వాళ్ల తెలివి టల్ని మెచ్చుకుంటాను. వాళ్లు సిన్సి రుగా చేసే పని చూసి మెచ్చుకుంటాన కానీ ముస్తాబుల్ని కాదు. వాళ్లగురించి చులకనగా మాట్లాడ లతా!'' అన్నాడు మందలింపుగా.

''సారీ రాజేష్'' అంది సిగ్గుతో తలదించుకొని.

''ఈరోజు నీకేమైంది లతా? నప్పని ముస్తాబు చేసు కొన్నావు. నీకు తగని మాటలు మాట్లాడుతున్నావు'' అన్నాడు రాజేష్.

''నీకు మనం గడిపిన పాతరోజుల్ని గుర్తుకు తేవా అలాగ తయారయ్యాను కానీ, ఆ ముస్తాబు నాకిప్పుడు నప్పదని తెలీక కాదు రాజేష్. నువ్వు చీదరించుకొ సరికి బాధ, కోపం, కలిగాయి'' అంది లత.

'నాకు పాత రోజుల్ని గుర్తుచేయడానికా? ఎం దుకు లతా?'' అని అడిగాడు నివ్వెరపోయి.

'ఎందుకంటే కొంతకాలంగా నన్ను పట్టించుకోవడం మానేశావు. ఆఫీసు పని పేరుతో రోజులో ఎకు వసేపు బయట గడుపుతున్నావు కనుక'' అంది లత.

'అంటే? నేను బిజీగా ఉండటమనేది నిజం కాద టావా?''

'పూర్తిగా నిజం కాదు. స్టేటస్ పెరిగాక నీకెంతో మంది కొత్తగా పరిచయమైనారని చెప్పేవాడివి. వాళ్లలో నీ మనసు దోచుకొన్న మనిషి ఉండి ఉం టుంది. అందుకే నన్ను పట్టించుకోకుండా ఆ మని తో గడపటానికి వెళ్లిపోతున్నావు'' దుఃఖంతో లత గొంతు మూగపోయింది.

'నేనలాగ వెళ్లటానికి కారణమేమిటో చెప్పు మరి'' అన్నాడు రాజేష్ చిరునవ్వుతో. పాతికేళ్ల క్రిం ట కోరి చేసుకున్న భార్యకు ద్రోహం చేస్తున్నా నన్న గిల్టీఫీలింగు కొంచెమైనా లేకుండా ఎలా నువ్వుతున్నావు! పిల్లలు పెళ్లీడుకు వస్తున్న టైములో తప్పుదారి పట్టడం గౌరవప్రదంగా ఉండదన్న ఇంగితం కూ లోపించినట్లుంది!

'ఏముంది? పెళ్లి చూపుల్లోనే నిన్ను ఆకట్టుకున్న అందం, నాజూకుదనం నాలో ఏమాత్రం మిగిలి లేవు నిన్ను ప్రేమిస్తూ నీ మంచిని కోరుకొనే మనస్సు తప్ప దాంతో నీ సరదాలు తీరవు కనుక వెళ్తున్నావు'' అంది లత కళ్లు తుడుచుకుంటూ.

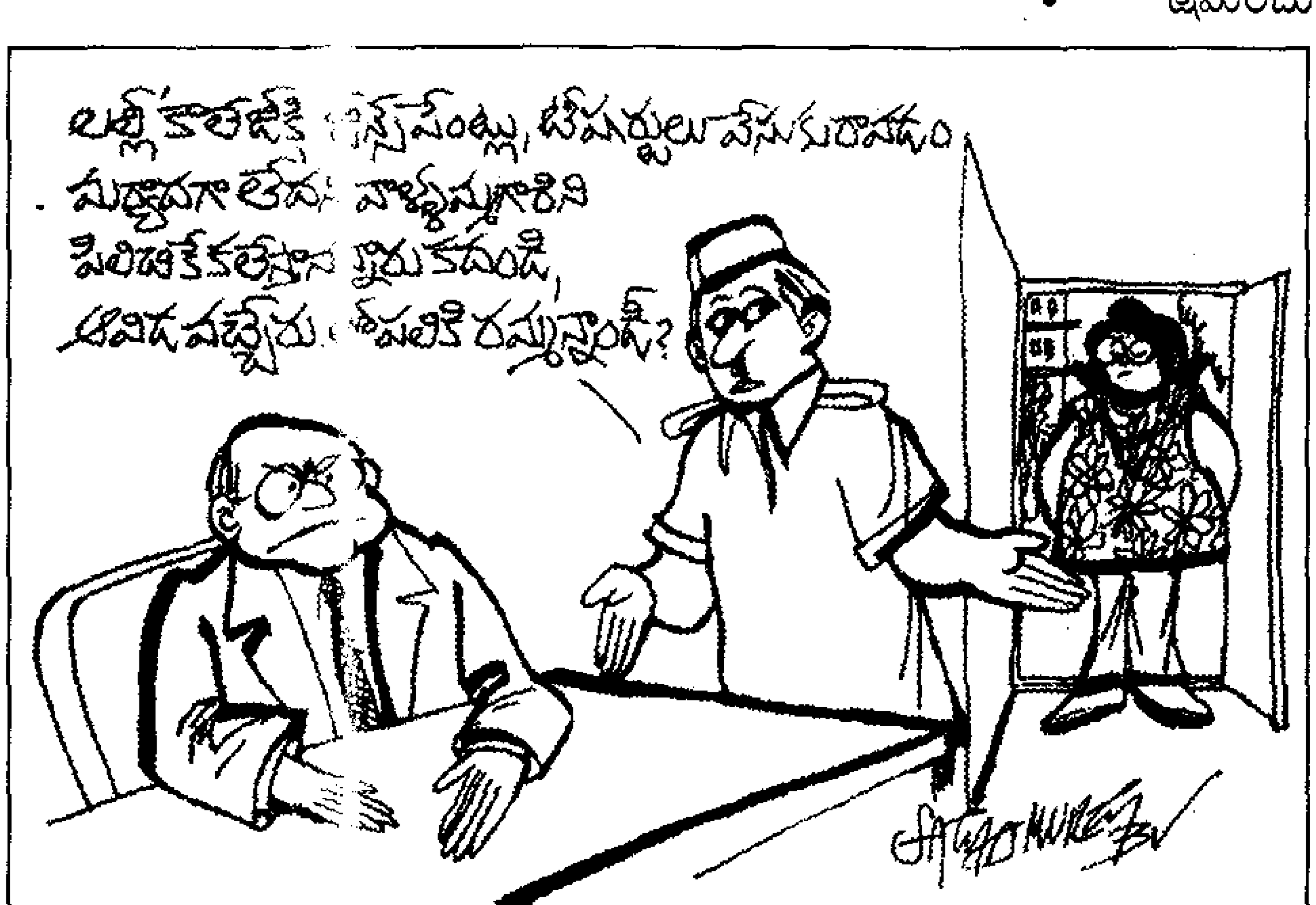

''నిజంగానే నన్నొక అమ్మాయి ఆకట్టు లతా! ఇది జరిగి చాలాకాలమైనా నా మన ముద్రపడిన ఆ అమ్మాయి రూపం ఇప్పటికీ చె చెదరలేదు.''

''బహుశా అమృతాన్ని త్రాగించి ఉంటా అంది లత- ఉక్రోషాన్ని, వెటకారాన్ని జోడించి. ఆమె వెటకారాన్ని రాజేష్ పట్టించుకోలేదు.

''అవును లతా! ప్రేమామృతాన్ని త్రాగించ కానీ నువ్వనుకుంటున్నట్లు నేనా అమ్మాయి కో ఎక్కడికో వెళ్లడం లేదు. నా ఇంటికే వస్తున్నా ఎందుకంటే ఆమె నా భార్యగా, నా పిల్లల తల్లిగా, ఎప్పుడూ అండగా ఉంటూ ముందుకు నడిపించే ఇల్లుగా నా ఇంట్లోనే ఉంది కాబట్టి. ఈరోజు సిల్వర్ జూబ్లీ వెడ్డింగ్ డే జరుపుకోవాలని ఆమెకోసం కానుక తెచ్చాను'' అని అంటూనే టీపాయ్ మీద ఉంచిన అందమైన బొకేను, ఖరీదైన పట్టుచీరను లత చేతుల్లో పెట్టాడు. బొకేలోని అందమైన రంగురంగుల గులాబీలు గడచిన జీవితంలోని మధుర ఘట్టాలను గుర్తు తెస్తున్నాయి. అతని కళ్ళనుంచి కురిసే అనురాగ వర్షంలో ఆమెలోని అనుమానాలు, అపోహలు కొట్టుకుపోయాయి. రాజేష్ అచ్చంగా తనవాడుగానే ఉన్నాడు. తనే అనుమానాలతో సతమతమై అతని మనస్సును కష్టపెట్టింది. అతి ముఖ్యమైన వెడ్డింగ్ డేని మర్చిపోయినందుకు తనకెంత సిగ్గుగా ఉందో, ఎంతో బిజీగా ఉన్న రాజేష్ గుర్తుపెట్టుకున్నందుకు అంత సంతోషంగా ఉంది.

''ఇంకా నన్ను నమ్మవా లతా?'' అని అడిగాడు రాజేష్- ఆమె ప్రక్కన కూర్చుని దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

''నా ఆకారంలో వచ్చిన మార్పు నీ మనస్సును మార్చివేసిందేమోనని బెంగపట్టుకుంది రాజేష్. నాలో అనుమానాలు, అపోహలు తలెత్తి నీమీదున్న నమ్మకాన్ని పోగొట్టాయి. పెరిగిన ఉద్యోగ బాధ్యంతో నువ్వు బిజీగా ఉంటున్నావని తెలుస్తున్నా, మనస్సును సమాధానపరచుకోలేక అశాంతితో అల్లాడిపోయేను. నిష్ఠూరాలాడి నీ మనస్సు నొప్పించాను. నన్ను క్షమించు రాజేష్'' అంది లత పశ్చాత్తాపం నిండిన గొంతుతో.

''బాధపడకు లతా! నా మనస్సు, బ్రతుకు ఎప్పటికీ నీకే అంకితమని తెలుసుకున్నావు కదూ!'' అన్నాడు రాజేష్ ప్రేమగా ఆమె తల నిమురుతూ.

''అవును రాజేష్. నీ నోటంట ఆ తియ్యని నిజం విన్నాక నాకెంతో నిశ్చింతగా, హాయిగా ఉంది'' అంది లత, రాజేష్ భుజం మీద తల వాల్చుకుంటూ.

*